

Після проведеного аналізу зробимо такий висновок: головною перевагою аналізу бізнес-процесів підприємства за допомогою створення його моделі є універсальність самої моделі. Таким чином, процес виробництва стає простішим і більш легким в контролі, чітко виділяються посадові інструкції кожного працівника (що важко переоцінити), дирекція підприємства отримує можливість детально, як на рентгені, відстежувати діяльність компанії як цілісну функціональну систему, і, таким чином, приймати ефективні управлінські рішення.

Література

1. ISO/CD 15531-1.
2. Хаммер М., Чампі Дж., Давенпорт Т. Інтернет-стаття «Системи бізнес моделювання» – Business studio, 2011 р.
3. Інтернет-стаття «1-й Архітектор бізнесу», Геннадій Тіщенко, Iteam портал, 2011 р.

Молла М.Г.

викладач

Одеський національний економічний університет (Україна)

ЯКІСТЬ ЯК СКЛАДОВА КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ МОЛОКОПЕРЕРОБНИХ ПІДПРИЄМСТВ

Категорія «конкурентоспроможність підприємства» узагальнює широке коло проблем з виявлення потенційних можливостей підприємства в конкурентній боротьбі. При цьому конкурентоспроможність підприємства визначається як система, яка складається з певного набору організаційно-економічних складових, має конкретні умови функціонування і окремі критерії оптимальності на кожному етапі її розвитку.

Якість продукції належить до числа найважливіших складових функціонування підприємства та забезпечення його конкурентоспроможності в умовах відносно насиченого ринку.

В молокопереробній галузі, виходячи зі специфіки продукту, якість є однією з найважливіших складових не тільки конкурентоспроможності, а й життєздатності підприємства. Проте порівняльний аналіз демонструє, що останнім часом вартість молока та молочної продукції в Україні перевищує ціни на аналогічну продукції в країнах ЄС. Цей факт робить молоко та молочну продукцію надзвичайно привабливою для виробників фальсифікатів. Неважкі розрахунки та співставлення обсягів виробництва та перероблення молока за 2010-2011 рр. підтверджують факт заміни молочної сировини на іншу немолочного походження, а отже погіршення якості молочної продукції.

Порівнюючи інформацію про обсяги молока (табл.), необхідного для виробництва молочної продукції та обсяги переробки, що дає офіційна статистика, виявляється, що необхідно переробити молока більше ніж офіційно його перероблено. З цього ми робимо висновок, що близько 20 % молочних

жирів замінюють рослинними, така заміна відбувається в продуктах з найбільшою кількістю жирів – це масло вершкове, сири жирні. Виявлення такого роду фальсифікації дозволяє нам робити припущення, що якість молочної продукції не відповідає стандартам та нормам якості, а тому така важлива складова забезпечення конкурентоспроможності як «якість» не може бути оцінена максимально на жодному молокопереробному підприємстві України, а вітчизняні молокопереробні підприємства втрачають свої конкурентні переваги перед імпортованою продукцією.

Таблиця

Дані для порівняння фактично необхідного та промислового переробленого обсягів молока 2010-2011 рр.

Найменування	Жир, %	Молоко, необхідне для виробництва 1 тони, т	2010		2011	
			Обсяг виробництва		Обсяг виробництва	
			тис. т	в перерахунку на молоко, тис. т	тис. т	в перерахунку на молоко, тис. т
Молоко оброблене рідке	2,5	0,74	801	592,74	891	659,34
Вершки, жирністю більше 8 %	18	5,29	н/д	х	н/д	Х
масло вершкове	72,5	21,32	79,5	1694,94	76,7	1635,2
сир свіжий неферментований та сир кисломолочний	9	2,65	78,5	208,025	76,5	202,73
сири жирні	45	13,24	207	2740,68	178	2356,72
продукти кисломолочні	2,5	0,74	479	354,46	474	350,76
<i>Всього фактично необхідно молока</i>	<i>Х</i>	<i>Х</i>	<i>Х</i>	<i>5935,753</i>	<i>Х</i>	<i>5204,75</i>
<i>Всього промислово переробленого молока</i>	<i>Х</i>	<i>Х</i>	<i>Х</i>	<i>4737</i>	<i>Х</i>	<i>4615,1</i>
Абсолютна різниця, тис. т	Х	Х	Х	-1198,75	Х	-589,65
Відносна різниця, %	Х	Х	Х	-20,1955	Х	-11,32

Контролювати якість молочної продукції та підтримувати її на високому рівні, на наш погляд, потрібно з двох боків: з боку держави – відповідними законами, нормами та постановами, в яких встановлюються умови виробництва, зберігання та реалізації молока, молочної сировини та молочних продуктів, створення та діяльність лабораторій, які мають бути обладнані сучасними приборами та реактивами для визначення показників безпеки та якості молока та молочної сировини; з боку підприємства – організацію систематичного контролю якості та цілеспрямованого впливу на умови та фактори, що впливають на якість продукції. Сьогодні підприємства розвинутих

країн все ширше застосовують ефективний економічний інструмент – систему якості, яка відповідає визнаним міжнародним вимогам, що містяться у міжнародних та європейських стандартах з якості та сертифікації.

На наш погляд, на вітчизняних підприємствах слід використовувати концепцію загального управління якістю (total quality management, TQM) – це система, що передбачає всебічне цілеспрямоване і добре скоординоване застосування систем і методів управління якістю у всіх сферах діяльності від досліджень і розробок до після продажного обслуговування за участю керівництва і службовців всіх рівнів при раціональному використанні технічних можливостей.

Телешевська С.М.

викладач

Одеський національний економічний університет (Україна)

ПЕРСПЕКТИВИ ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ ХЛІБОБУЛОЧНИХ ВИРОБІВ ЯК ПІДГРУНТЯ СТАЛОГО РОЗВИТКУ ХЛІБОПЕКАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ УКРАЇНИ

Все більшу увагу виробники продуктів харчування приділяють забезпеченню населення високоякісними та екологічними продуктами. Професори Мельник та Хенс [1] відмічають, що велика кількість людей починає серйозно замислюватися про своє здоров'я та здоров'я своїх близьких, а тому уважно слідкують за якістю продуктів харчування, які споживають. З цієї причини екологічно чисті продукти користуються попитом, а саме така продукція і являється підґрунтям сталого розвитку хлібопекарських підприємств, виготовлення і реалізація якої впливає на конкурентоспроможність підприємств України.

Ситуація, щодо підвищення вимог до якості продуктів харчування, пов'язана з широким інформуванням суспільства про погіршення стану навколишньої середовища, що супроводжується збільшенням числа різних захворювань, зростанням смертності. Наприклад, загальна екологічна ситуація в Одеському регіоні характеризується як напружена, маюча тенденції до подальшого погіршення та загострення, в цілому в Україні картина подібна. Україна названа самою вимираючою країною в Європі. За даними ЦРУ за 2013 р., на 100 новонароджених українців припадає 165 померлих, а коефіцієнт смертності (кількість померлих на 1 тис. населення) – 15,75. Світову першість у нас відібрала Південна Африка, де показники ще сумніші. Причини такого положення нашої країни багато чисельні та різнопланові, та потребують детального аналізу та послідовного екологічного оздоровлення вказаної території. Висока концентрація населення, інфраструктури та господарства, незбалансована структура господарства з високою долею екологічно-небезпечних галузей та виробництв, з відсталими ресурсо- та енергоємними технологіями, слабкий розвиток очисних споруд, занедбані та деградуючі комунальні господарства міста та селищ. Відсутність хоча б трохи помітної та